

Միաժարեան միաբանութիւնը հայ ազգին եւ
ինչ դեր է կատարել նա մինչեւ XIX դարի
առաջին քառորդը հայոց պատմութեան եւ
գրականութեան մէջ, դասախոսը ասաց, «Որ
Վենետիկի Միաժարեան միաբանութիւնը,
Վիէննայի ճիւղի հետ միասին, տուել է հայ
ազգին ոչ միայն ազգային, այլ եւ եւրօպական
համբաւ վայելող ուսումնականներ գիտու-
թեան զանազան ասպարէզներում։ Ինչպէս, օ-
րինակ, պատմագիր՝ Զամշեանին, աշխարհագիր
—հնագէտ՝ Ինձիծեանին, լեզուագէտ՝ Այդը-
նեանին եւ Արսէն Բագրատունուն, քննադատ
եւ գրականութեան ու պատմութեան ուսում-
նասիրող՝ Գաթրքեանին ու Տաշեանին, Աւգե-
րին; Այդ միաբանութիւնը տուել է եւ այնպի-
սի գիտնական, ինչպէս հանգուցեալ Ղետոնդ
Ալիշանն է, որին հայ ազգը անուանում է նա-
հապետ։

Ծօշափելով Մխիթարեան միաբանութեան
կաթոլիկ եկեղեցու հետ ունեցած յարաբերու-
թեան խնդիրը, դասախոսը այն կարծիքը յայտ-
նեց, որ Մխիթար վարդապետը, իրեւ անկեղծ
եւ ջերմ հայրենասէր, իրան զվարաւոր նպատակ
զրել էր հայ ազգի լուսաւորութիւնը, եւ հիմ-
նելով այդ նպատակի իրագործման համար մի
միաբանութիւն, նա համոզվել էր, որ այդպիսի
մի միաբանութեան գործունէութիւնը հնարա-
ւոր է միայն Եւրոպայում, իսկ նրա գոյու-
թեան համար անհրաժեշտ է կաթոլիկ եկեղե-
ցու աջակցութիւնը եւ հովանաւորութիւնը:
Այդ պատճառով նա յօժարվեց ոչ թէ մըտ-
նել կաթոլիկ եկեղեցու գիրկը, այլ հաստա-
տել ունիա, որպէս զի հնարաւորութիւն ու-
նենայ պահպանել ազգային եկեղեցու բոլոր
յատկանից սովորութիւնները, ծիսակատարու-
թիւնները, լեզուն, երգեցողութիւնը: Արարո-
գութեան կողմից, Մխիթարեան միաբանու-
թիւնը աւելի պահպանողական հանդիսացաւ,
քան նոյն իսկ էջմիածինը, որովհետեւ, ասաց
դասախոսը, հայկական բուն եկեղեցական եր-
գեցողութիւնը իր ամբողջ մաքրութեամբ պահ-
պանվել է միայն Վենետիկում եւ Սեւանում:

ՆԱՄԱԿ ԲԱԼԱԽԱՆԻՒՑ

Հինգշաբթի, ամսի 2-ին, Բալախանիի սիրողների խումբը տուեց իր երկրորդ ժողովրդական ներկայացումը—«Բաղդասար Աղքար» եւ «Մկնիկ»: Դահլիճը ծայրէ ի ծայր լիքն էր. բայց, զժամդաբար, տեղ չը լինելու պատճառով, ուղղակի կարելի է ասել, որ հարիւրաւոր մարդիկ դատարկածնուն յետ դարձան: Այս երկու ներկայացումները, որպէս մի լաւ փորձ, արդէն ցոյց են տալիս, որ ժողովրդական ներկայացումները ուղղակի պահանջ են տեղիս աշխատաւոր դասի համար:

Մտնում էք դահլիճ, նայում ձեր շուրջը, զրեթէ առանց բացառութեան բոլոր տեղերը բռնված են բանուրներով եւ արհեստաւորներով եւ նոյն իսկ աչքի են ընկնում հասարակ դասի կանայք. այս երեւոյթը ինքն ըստ ինքնան արդէն ոգեւորիչ տպաւորութիւն է գործում մարդու վրա:

Բայց մի նյանաւոր խոչընդոտ արգելք է լինում, որքան մենք նկատեցինք, թէ հասարակութեան որոշ չափով բաւականութիւն տալու եւ թէ սիրողներին մի փոքր ազատ շարժվելու, դա դաշլիճի չափազանց փոքրութիւնն է եւ բեմի աղքատութիւնն ու անյարմարութիւնը, մի էական ինպիր, որը որքան շուտ լուծվի, այնքան աջող կը գնայ գործը: Խնչակս լսեցինք, նաև թարդիւնաբերողների վարչութիւնը, յանձին պ. Ա. Մատուրեանի, եւ սիրողներից ընտրված ունենալով իր թգուեցնելու համաքահանաները եւ դափառներին երդ կարծառու, բայց ներին գիմելուց քահանան, եւ ասարկութիւնը վեր ահադին մեծամաս գլխաւոր նորից գ

յանձնախումբը ամեն կերպ աշխատում են
տեղ կամ այլ շինութիւն գտնել աւելի յարմա-
րաւոր, սեպտեմբերից սկսվող ներկայացում-
ները այնտեղ տալու, նոյնպէս եւ ապագայ
բացիկիք ընթերցարանը եւ թէյարանը զետե-
ղելու։
Ներկայացումը ընդհանրապէս անցաւ բաւա-

րար եւ նոյն իսկ լաւ, աչքի առաջ ունենալով
այն սուղ միջոցները եւ մեծ անյարմարութիւն-
ները, որոնց մէջ գտնվում են սիրողները։ Այն,
իսկապէս զոհողութիւնը մեծ է սիրողների
կողմից, որովհետեւ նախ ազատ մարդիկ չեն,
երկրորդ, եւ գլխաւորը, նրանք հաւաքչում են
Քայլախանիի զանազան հեռաւոր ծայրերից միշտ
կրկնութեան եւ ուշ գիշերով վերադառնում են
իրանց տեղերը, նոյն իսկ արհամարհելով վտանգը,
որը մեզանում այնքան էլ անսպասելի չէ։
«Բաղզասար Աղբարի» մէջ
առանձնապէս աչքի

Էնհամեմատ կենդանի անցաւ «Մկնիկ» վօղը-
վիլը չնորդիւ Տ. Ա. Մանուչարեանի, որը ուղղա-
խալօվա մեծ հմա-
ուանաւորներ ե-
զգացված արտա-
դայն ունի, որը մ-
աջող կերպով եր-
իմսկի-Կօրսակա-

Էր իրան բեմի վրա եւ այն
հուն էր տանում, որ մոռա
մի սիրողուհի է բեմի ս
սրգելի տիկնոջը իր անդր
մէջ գտած յաջողութեան
միշտ տեսնել նրա նման ին
տապարակ իջած, մանաւանդ
չպէս մեզ ասացին, շատ գժո
ր սրտէ ցանկանում ենք և
եղծված հանրօգուտ գործի է

ՆԵՐՔԻՆ ՀՈՒՄԵԱ

— 5 —

Բրօջի արդէն յայտնի է մեր ընթերցողներին,
նրա երգը յիշեցնում է մի երգեցիկ ոտանաւոր
կամ խօսակցութիւն, բնորոշ չետերով։ Բարա-
թօվ սկսնակ է։ ունի ախորժեկի ձայն, պարզ
արտասանութիւն, բայց գեռ պէտք է մշակէ
երգելու արհեստը։ Զութակահար Ցէ ալին իր
նուրբ եւ գեղեցիկ խաղով մեծ հաճութիւն
պատճառեց հանդիսականներին։ Վիլօնչելիստ
Դօրօխսով աջող կերպով նուագեց երկու
կտոր։ Կօնցերտի աջողութեանը շատ նպաս-
տում էր իր հմուտ ներդաշնակելով նուագողու-
հի Այզէնշտադու Կօնցերտին մասնակցողները
ստացան բազմաթիւ փունջեր եւ բուռն ծա-
փահարութիւններ։

Կարա-Մուրզայի աշխատութիւնների հրատա-
րակութեան համար ստացանք պ. Ելաղեանի
3 բուրլի, Ա.-ից 1 ր. եւ Գ.-ից 1 ր., ինչ
նախկին ստացածների հետ միասին 221
50 կոպէկ:

Կիրակի երեկոյեան, մայիսի 12-ին, իշխանուհի Թումանեանի նախաձեռնութեամբ տեղի ունեցաւ հայ թատերասէրների նախապատրաստական ժողովը, որ գրաւել էր երկու սեոփ բաւական մեծ բազմութիւն։ Թատերասէրների նպատակն է առաջիկայ սեպատմբերից սիրողների պարբերական ներկայացումներ տալ Թիֆլիսի ժողովարանի դահլիճում կազմից ժամանակաւոր ըէպէրտուար Ներկայացումների պատասխանատու զեկալիքը է իշխանութիւնը, իսկ ըէպէրտուար՝ պ. Արաքսեան։

«**Εανκεας**» ιρωαρηβην հեռագրում են Պետեր-
բուրգից. «Թոյլ է տրված մասնաւոր անձերին
գնել, իբրև սեփականութիւն, պետական այն
հողաբաժնները, որոնք գտնվում են Զերնո-
մօրեան եւ Քութայիսի նահանգներում եւ ո-
րոնք տրված են Նրանց գիւղատնտեսական կա-
նոնադրութեան հիման վրա։ Բացի սրանից
հրատարակված են կանոններ, որոնցով Կովկա-
սում պետական հողաբաժններ են տրվում
մասնաւոր անձերի, որպէս զի Նրանք այդ հո-
ղաբաժնների վրա տնկեն այգիներ, պարտէղ-

տունկեր»:

Ների մինսխտը թոյլատրեց գիւղատնտեսակն
կրթութեան ասպարէցում դործողներին տեղա-
կան շրջանային համաժողովներ կազմակերպել
պարբերաբար եւ յանձնարարեց երկրագործու-
թեան դէպարտամէնտին ծրագիր կազմնլ այդ

Մայրաքաղաքի լրագիրները հաղորդում են,
թէ հակառակ տարածված լուրերի, Պետեր-
բուրգի պօլիտեխնիկումի բացումը տեղի կու-
նենայ այս տարվայ աշնանը:

Թիֆլիսի ոստիկանապեաի հաշւի մէջ, որ նա
մօտ օրերումն ներկայացրել է Նահանգգապե-
տի պաշտօնակատարին, կան հետեւեալ հետա-
ռորակական տերութեանեռո Թիֆլիսի միհա-

կագրութեան վերաբերմամբ: Անցեալ 1901 թ-
ւականի ընթացքում Թիֆլիսի առեւտրական և
արդիւնագործական տների թիւը հաւասար էր
4,187-ի, իսկ նրանց գումարների տարեկան
շրջանադարձութիւնը—24,699,716 ըուբլու: Ա-
մեն տեսակ գործարաններ կային Թիֆլիսում՝
ոսյն թւականին 204 հատ՝ 11,196,682 ըուբլու
արդիւնաբերութեամբ: Բանու-որների թիւը պո՞
գործարաններում համանում էր 4,053-ի: Ազգա-
բնակութեան թիւը հաւասար էր 176,162-ի:
Ընդամենը Թիֆլիսում կային 12,780 տներ և
խանութներ: Ոճիրներ եւ յանցանքներ կատար-
ված են նոյն 1901 թւականի ընթացքում 2,059.
դատապարտված են այդ ոճիրներն ու յան-
ցանքները գործողներից 1761 հոդի: Բոնի եւ
պատահական մահվան դէպքեր եղել են 161
անգամ, հոդեններ—57: Հրդեհների պատճա-

ՍՂՆԱԽԻԹ մնզ գրում են. «Սղնախիթ դէպի
Լագոգաղ տանող ճանապարհը, Ալազան գնալոց
սկսած՝ անցնում է ընդարձակ ձիառի ան-
տառով, որտեղ յաճախ տեղի են ունենում
մարդասպանութիւններ։ Զարագործները Զաքա-
թալայի շշանի արիւնարբու լեզգիներն են հան-
դիսանում միշտ։ Երկու շաբաթ առաջ ճա-
նապարհով գնում է մի երիտասարդ ոռւս պօդ-
պրազօրչիկ իր եղրօր հետ Լագօգազ։ Օֆիցերը
նոր է նշանակված եղել իր պաշտօնում եւ
գնալիս է եղել Լագոգաղի կօռու զնդում ճա-
ռայելու։ Անտառում նրանց ճանապարհը կըտ-

